

Zenon Jankowski

B I O G R A F I A O S O B O W A
 ~~~~~

ZENON JANKOWSKI "P t a k" urodził się 3 grudnia 1923 roku w Bołkunach, powiat wileńsko-trocki, z ojca Stefana i matki Zofii z domu Rodziewicz, którzy byli rolnikami.

Po ukończeniu szkoły powszechnej w 1938 roku, rozpoczął naukę zawodu krawieckiego, który w przyszłości dawał samodzielność, u mistrza, Jana Zaranki w miasteczku Podbrzezie, na okres 1,5 roku.

Wojna wybuchła we wrześniu 1939 roku przerwała naukę zawodu, mimo że była opłacona za osiemnaście miesięcy, ponieważ mistrz, Jan Zaranko został zmobilizowany i skierowany na front, gdzie w nieznanych okolicznościach zginął. Powrócił do domu i dalej praktykował krawiectwo u różnych mistrzów okolicznych, którzy byli związani z konspiracją S Z P, Z W Z i w końcu z Armią Krajową.

Ta okoliczność spowodowała, że w pierwszych dniach stycznia 1943 roku, w Placówce A K w sąsiednim folwarku SAWKISZKI, został zwerbowany do organizacji podziemnej związanej z Armią Krajową. Przysięgę złożył przed kapralem rezerwy, Władysławem Mieczkowskim, ps. "Pionierczyk", administratorem tegoż folwarku, podległym administracyjnie władzy niemieckiej, w obecności właścicielki, Pani Sutockiej, która przyniosła krzyż do mojej przysięgi. Była żoną doktora Armii Carskiej, płk Sutockiego. Tam też przeszedł podstawowe szkolenie wojskowe. Brał udział w licznych akcjach dywersyjnych. W roku 1944 ukończył kurs młodszych dowódców.

W lipcu tegoż roku, w czasie Akcji "Burza" na Wileńszczyźnie został żołnierzem 2. Wileńskiej Brygady A K, por. Wiktora Koryckiego, ps. "Kaziuk", której Baza organizacyjną i mieścił się sztab dowództwa w bratnim folwarku Sutockich, Sawkiszki II, położonym nieopodal nad jeziorem Korwieńskim. Z tego bazowego miejsca, zorganizowany Oddział taktyczny, dokonywał licznych akcji bojowych na trasie Niemenczyn, Pikieliszki, Korwie i Mejszagoła, na cofające się, rozproszone oddziały niemieckie, cofające się z frontu wschodniego przed ofensywą Armii Czerwonej. W dalszych walkach nadal brał czynny udział w rej. Gładkiszek i Mejszagoły w dniach od 8 do 12 lipca 1944 roku, a także w czasie marszu na koncentrację w rejon Puszczy Rudnickiej, gdzie w dniu 18 lipca 1944 roku wszystkie oddziały Armii Krajowej zostały rozbrojone przez Armię Czerwoną, z którymi Zenon Jankowski dzielił

London, England
11, New Street
W.C.2

THE SECRETARY
GENERAL

Dear Sir,
I am pleased to hear from you and to learn that you are still active in the work of the League of Nations.

The League of Nations is a very important organization and it is very gratifying to know that you are still active in its work. I am sure that your efforts will be very valuable to the League.

I am sure that you will continue to be very active in the work of the League of Nations and that your efforts will be very valuable to the League.

I am sure that you will continue to be very active in the work of the League of Nations and that your efforts will be very valuable to the League.

I am sure that you will continue to be very active in the work of the League of Nations and that your efforts will be very valuable to the League.

I am sure that you will continue to be very active in the work of the League of Nations and that your efforts will be very valuable to the League.

I am sure that you will continue to be very active in the work of the League of Nations and that your efforts will be very valuable to the League.

I am sure that you will continue to be very active in the work of the League of Nations and that your efforts will be very valuable to the League.

I am sure that you will continue to be very active in the work of the League of Nations and that your efforts will be very valuable to the League.

I am sure that you will continue to be very active in the work of the League of Nations and that your efforts will be very valuable to the League.

do końca swój los, poprzez Miedniki i deportację do Kaługi i w batalionach roboczych za Moskwą w rejonie Korubowo, przy wyrębie lasu.

Do Polski powrócił 11 stycznia 1946 roku. Za nim osiedlił się w Szczecinku, wraz z grupą kolegów z Kaługi udał się do Częstochowy, chciał bowiem "podziękować" za szczęśliwy powrót do kraju. Prawie pół roku, z wyżej wymienioną grupą kolegów, pod dowództwem, por. Wiktora Pugowskiego z 8. Brygady A K, przeciwstawiał się reżimowi Polski Ludowej, w tym czasie odwiedził wiele miast polskich, m.in. Częstochowę, Kraków, Warszawę. Jakiś czas mieszkał w siedzibie Czerwonego Krzyża w Częstochowie, tam też mieściła się baza wypadowa grupy prowadzącej działalność na rzecz wolnej Polski. Działalność ta szybko jednak została zauważona przez Urząd Bezpieczeństwa Publicznego.

Po czerwcowym referendum w 1946 roku aresztowano, por. Wiktora Pugowskiego oraz dyrektorkę Czerwonego Krzyża. W tej sytuacji grupa rozproszkała się, tym samym kończąc swą działalność, Zenon Jankowski wyjechał wówczas do Szczecinka, tam bowiem przebywała jego siostra Stefania.

Następnie rozpoczął ^{praca} zawodową w Dyrekcji Lasów Państwowych Okręgu Bałtyckiego w Szczecinku, tam też spotkał kolegów, którzy po przybyciu z Kaługi pełnili funkcję strażników, a on pracował w zakładzie krawieckim przy szy/ciu mundurów dla całego batalionu straży leśnej liczącym około tysiąca osób.

Po rozwiązaniu zakładu w 1949 roku z inicjatywy Urzędu Skarbowego, Zenon Jankowski od stycznia 1950 roku rozpoczął pracę w jednostce wojskowej Armii Czerwonej w Bornie-Sulinowie jako mistrz krawiecki, zwolniono go jednak z tej pracy w lipcu 1952 roku. Przyczyniła się do tego znajomość z lekarzem medycyny, mjr Duninem, z pochodzenia Polakiem z Kijowa, któremu Zenon Jankowski dostarczał polskie książki.

W tej sytuacji, jako fachowiec w swoim zawodzie, w sierpniu 1952 roku rozpoczął pracę w Spółdzielni Pracy "Pomorzanek" w Szczecinku. Początkowo był kierownikiem zakładu usługowego, a od listopada 1954 roku został z-cą prezesa d/s technicznych i II czł. Zarządu Spółdzielni, pracując do końca 1969 roku, a dalej został przeniesiony do pokrewnych Spółdzielni na terenie woj. koszalińskiego.

Od listopada 1976 roku został z-cą prezesa d/s technicznych w Spółdzielni Inwalidów "Sinogal" w Wałczu, skąd w październiku 1979 roku przeszedł na rentę inwalidzką. W międzyczasie, pracując ukończył Technikum Ekonomiczne w Złocięncu, otrzymując tytuł technika handlu.

The first part of the document is a list of names and addresses of the members of the Board of Directors of the company. The names are listed in alphabetical order, and each name is followed by its corresponding address.

The second part of the document is a list of names and addresses of the members of the Board of Directors of the company. The names are listed in alphabetical order, and each name is followed by its corresponding address.

The third part of the document is a list of names and addresses of the members of the Board of Directors of the company. The names are listed in alphabetical order, and each name is followed by its corresponding address.

The fourth part of the document is a list of names and addresses of the members of the Board of Directors of the company. The names are listed in alphabetical order, and each name is followed by its corresponding address.

The fifth part of the document is a list of names and addresses of the members of the Board of Directors of the company. The names are listed in alphabetical order, and each name is followed by its corresponding address.

The sixth part of the document is a list of names and addresses of the members of the Board of Directors of the company. The names are listed in alphabetical order, and each name is followed by its corresponding address.

The seventh part of the document is a list of names and addresses of the members of the Board of Directors of the company. The names are listed in alphabetical order, and each name is followed by its corresponding address.

The eighth part of the document is a list of names and addresses of the members of the Board of Directors of the company. The names are listed in alphabetical order, and each name is followed by its corresponding address.

Po przejściu na rentę pracował w prywatnym zakładzie kuśnierskim w Pile. W listopadzie 1981 roku Zenon Jankowski, przed wybuchem stanu wojennego wyjechał do Stanów Zjednoczonych, do brata Czesława, w Chicago i tam również podjął pracę w charakterze kuśnierza. Tam też został członkiem Koła Armii Krajowej, gdzie spotkał bliskich i ideowo kolegów, byłych akowców. W grudniu 1982 roku powrócił do kraju i dalej pracował w zakładach prywatnych w kuśnierstwie.

Od 1986 roku został członkiem zbowidu, gdzie pełnił funkcję sekretarza. Mając dostęp do akt osobowych, odnalazł wielu kolegów z Armii Krajowej. To zaowocowało działaniem nieformalnych grup i kontaktami z kołem Żołnierzy Kresowych A K w Szczecinie. Na swoim, pierwszym spotkaniu w sierpniu 1988 roku, na wyspie jeziora Wełtyń, gdzie spotkał kolegów z 2. Wileńskiej Brygady A K, por. Wiktora Koryckiego, ps. "Kaziuk" i tak zostało powołane koło środowiskowe tej brygady, a także został powołany na przewodniczącego tej grupy, którą to funkcję pełni do dzisiaj, utrzymując więź koleżeńską, coraz to mniejszą grupą z przyczyn biologicznych.

Dalsze spotkania odbywały się w Podgrodziu i ostatnio w Międzyzdrojach.

W czerwcu 1990 roku, Zenon Jankowski został prezesem Podokręgu A K w Pile, w ramach Okręgu Wielkopolska, a obecnie został przemianowany na Okręg Poznań SZŻAK.

Aktualnie i od lat pełni tam funkcję członka Zarządu. Jest też członkiem Wojewódzkiej Rady Kombatantkiej w Poznaniu.

Działalność ta oraz wspomnienia z młodości stały się bodźcem do napisania książki, która ukazała się z druku w grudniu 1998 roku, pt.: "Wspomnienia z 2. Wil. Bryg. AK oraz z Kaługi".

Korekty tej pracy dokonał, prof. dr Leszek Jan Malinowski, zaś pomocy udzieliło wielu kolegów i m.in. prof. doc. Tadeusz Gasztold.

Natchnieniem Zenona Jankowskiego jest praca społeczna. Pomaga wielu akowcom w uzyskaniu odszkodowań za pobyt na zesłaniu w Kałudze i innych łagrach sowieckich. Za osiągnięcia w pracy społecznej na rzecz środowiska AK został odznaczony Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Partyzanckim, Krzyżem Kawalerskim, Patentem "Weterana", a także w dniu 15.08.2000r. stopniem ppor. a obecnie stopniem porucznika.

Wszystkie te działania mają za zadanie w spotkaniach z młodzieżą uchronić od zapomnienia etosu Armii Krajowej i ich cierpienia w łagrach sowieckich i okresie zniewolenia w latach 1944-1989.

Uzyskaną wolność i suwerenność powinniśmy szanować i pielęgnować!

PRZEWODNICZĄCY
ŚRODOWISKA 2 WIL. BRYG.
AK "KAZIUKA"
Zenon Jankowski (PTAK)

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawicielami kultury i cywilizacji. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawicielami kultury i cywilizacji. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawicielami kultury i cywilizacji.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawicielami kultury i cywilizacji. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawicielami kultury i cywilizacji. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawicielami kultury i cywilizacji.